

Zbirka medijskih objava

DAH teatar

20. 06. 2011

Broj objava: 1
Štampani mediji: 1
Internet: 0
Radijske stanice: 0
Televizijske stanice: 0
Teletekst: 0

Praćene teme:
DAH teatar
Dijana Milošević
Prenošenje plamena

Sadržaj zbirke objava:

	Naslov	Dah i duh novog		
Redni br.	Medij; Dohvat	Blic; 918345	Stranica: 16	Površina: 184 cm2
1	Rubrika / Datum	Kultura, 19. 06. 2011		
Stranica v zbirki	Autor	Ćirilov Jovan		
3	Teme	DAH teatar, Prenošenje plamena, Dijana Milošević		

SVI MOJI SAVREMENICI

Dah i duh novog

Dijana Milošević i Jadranka Anđelković

Dijana Milošević je ovih dana s nama podělila nevericu da je već prošlo punih 20 godina otkako je s Jadrankom Anđelković osnovala Dah teatar. Još je neobičnije, i njima i meni, kada izračunam koliko Dijana Milošević i Jadranka Anđelković imaju godina. A kako je nešto od tih godina bilo ratno, bilo da je u pitanju krvavi rat naših naroda i narodnosti, bilo rat za novo pozorište pun znoja i teškoća (a ratne godine se računaju dvostruko), naše dve mlade umetnice su, bogami, u godinama antičkih mudraca.

Jesu mudre, jesu lepe, i to svaka na svoj način. Jedna je najveća čupavica u bližoj i daljoj okolini našeg pozorišnog pejzaža, s

tamnom kosom koja uokviruje najšire lice na Balkanu, a i šire. Druga je gotovo minijaturna, ali prevazilazi svoj volumen razmerama svoje ozbiljnosti.

Samo su dve mudrice mogle da imaju viziju pozorišta koje neće biti puko pozorište, već i radionica u potrazi za novim scenskim izrazom. I kao što se Eudenio Barba bez zadržke ponosi da mu je uzor Ježi Grotovski, tako se dve umetnice ponose da im je uzor čarobnjak iz Holstebroa. One Barbu ne imitiraju, ali ih on inspiriše. I evo ga ovih dana na Dah teatar festivalu pod imenom „Prenošenje

plamena“, s drugim guruima neletterarnog pozorišta, kao što su Peter Šuman, Genadij Bogdanov i Rene Mirecka.

Dah teatar je u zenitu svoje vavilonske pometnje, tih darova naših predaka, u svom makabričnom cirkusu traženja grada, s te dve putnice, u plesu s tamom, prelazeći liniju pukog dokumenta vremena, koji su manje sećanje anđela, nežnost, nežna i nežnija, a više njihova unutrašnja mandala. Tako izgleda moj doživljaj dve umetnice novog, koje su nas katkada ostavile bez daha i suviše jasnih odgonetki, moj doživljaj ispričan naslovima njihovih dvadesetak predstava od 1992. do 2011. godine.

Dijana i Jadranka su ovih dana zajedno na veoma radnom jubileju, iako je Anđelka ovih sezona najčešće u dalekom Brazilu, smelo otisnuta svojim plemenitim osećanjima u novi portugalski jezik i u nove pozorišne okolnosti.

Dijana ima svog vernog saputnika, kao scenografa gotovo svih „Dah“ predstava, vizuelnog umetnika Nešu Paripovića, slične hrabrosti kao i Dijana. A za one koji vole srednje strane tiražnih listova, bivši muž svetske performerke Marine Abramović.

Obe imaju diplome reditelja, a Dijana još i fakultet defektologije, nauke čija praksa traži strpljenje potrebno i za formiranje umetnika novog tragalaštva.

A danas je potrebna posebna veština i šarm da se, usred krize, napravi festival s toliko imena iz svetskih pozorišnih leksikona. Sve čestitke!

Dijana Milošević i Jadranka Anđelković sa Ćirilovom na prijemu u gradu povodom Festa februara 2004. godine